

Први дани „Војног дела“

Ђоко Јованић, генерал-пуковник у пензији

У јесен 1948. године, после завршене Генералштабне академије у Москви, налазио сам се на дужности начелника Војноисторијског института у Београду и био непосредно потчињен другу Кочи Поповићу, начелнику Генералштаба Југословенске армије.

Једног дана друг Коча ме позвао у Генералштаб и саопштио да је одлучено да покренемо нови војни часопис, попут руског часописа „Војна мисао“: „Ти си предвиђен за одговорног уредника. Размисли какво бисмо име дали часопису. Не може војна мисао, па дођи с предлогом.“

У Совјетској војној енциклопедији пронашао сам да је пре „Војне мисли“ у Русији излазило више војних часописа, а међу њима и часопис „Војно дело“, који је неко време уређивао познати војни руководилац Михаел В. Фрунзе. Допало ми се то име и предложио сам га.

Уследило је формирање уже редакције око одговорног уредника и ширег редакцијског одбора из Политичке управе ЈА, Генералштаба, Војне академије, техничких служби итд. Главни проблем су били нови аутори и актуелни чланци.

Први број „Војног дела“ изишао је 1. фебруара 1949. с уводним чланком друга Коче Поповића.

Пратио сам редовно писање „Војног дела“ у протеклих 50 година, наравно, с времена на време, и радовао се његовим успесима. Прошле, 1997. године, читајући бројеве часописа које сам добио на поклон, био сам пријатно изненађен разноврсношћу, актуелношћу и квалитетом чланака у њему, те сам закључио: „Војно дело“ остаје, аутори долазе и одлазе, а квалитет чланака се одржава на завидној висини. И расте, и треба да расте према захтевима новог времена.